

‘Delen’

Je kunt zeggen dat u naar mijn zelfportret kijkt...

Zo zie ik mijzelf, als ik in balans ben:

- Stevig geaard, verbonden met Moeder Aarde
- Zichtbaar
- Met mijn kruin in de wolken, verbonden met het Grote Mysterie, de wereld van de Eeuwige

Ik heb nagedacht over delen... het diepste wat ik van mijzelf kan delen is mijn hart, verbonden met mijn ziel. Als ik mijn hart geef, geef ik het diepste van mijzelf. In mijn hart ervaar ik liefde, liefde voor mijzelf en voor mijn medemens, liefde voor de natuur, voor mijn lieve hond... Daar ervaar ik het leven, resoneert het leven in mij.

Vanuit mijn hart doe ik het werk waar ik zo van houd. Daarin gaat een stroom heen en weer; vanuit mij naar de ander en van de ander naar mij.

Als ik in balans ben kan ik geven. In balans zijn vraagt voeding: lichamelijke en geestelijke voeding: uit de bodem (eten, bewegen) en uit het Mysterie (stilte, inkeer). Ik heb zorg voor mijzelf, opdat ik zorg kan hebben voor een ander. Zoals Martin Buber het zo mooi verwoord in de Weg van de mens: “Het begint bij onszelf maar daarbij eindigt het niet”.

Het hart, dat is de Kern van mijn/ons menszijn. Met de boom was mijn verhaal nog niet compleet. Ik ken een heel mooi verhaal over een hart, een gerafeld hart, en dat heb ik aan dit doek verbonden. De auteur van het verhaal is mij helaas niet bekend.



Yvonne Meyer, september 2016